

خرداد ۱۴۰۲

سه قربانی دیگر برای ادامه حیات ضحاک جمهوری اسلامی

بار دیگر درخیمان جهل و جنون جمهوری اسلامی، که چهل و چهار سال است کشورمان ایران را اشغال نموده اند، سه تن از فرزندان برومند مرز و بوممان سعید یعقوبی، صالح میر هاشمی و مجید کاظمی را، بدست قاضی مرگ مرتضی براتی، اعدام کردند و صفحه دیگری به کارنامه ستبر جنایاتشان افزودند، رژیمی که از همان نخست کارش را با خون ریزی آغاز کرد.

سازمان عفو بین الملل اعلام کرد که ابراهیم نارویی، کامبیز خروت، منوچهر مهمان نواز، منصور دهمرده، محمد قبادلو، مجاهد (عباس) کورکور و شعیب میر بلوچ زهی ریگی به اعدام محکوم شدند و دهها نفر دیگر نیز در آستانه اعدام قرار دارند. سران بزهکار جمهوری اسلامی میدانند که با این جنایتها میتوانند جلوی توفان خروشان آزادیخواهی ملت را بگیرند نا آگاه از اینکه هیچ حکومت دیکتاتوری نتوانسته و نمیتواند در برابر توفان ملی میلیونی دوام بیاورد.

رخداد های یکسال اخیر بیانگر این واقعیت است که ملت ایران راهی جز تکیه بر خود ندارد و نمی تواند بر روی دولتهایی که، در فراز و نشیب بازیهای سیاسی، هر چند گاه دگرگون می شوند و در این رهگذر گاه سیاستشان نیز تغییر می یابد، حساب کند، دولتهای که وقعی به شرایط حقوق بشر و آزادی در کشورهای دیگر نمی نهند، مگر برای نگهداری از منافع زودگذر خود.

شوربختانه قدرتهای جهانی توانمند، بوسیله حق و تو در شورای امنیت برای خودشان، سازمان ملل متحد را، که بر پایه حقوق بشر (نوشته بانو روزولت برای سازمان ملل چنین است " ایجاد همکاریهای بین المللی برای حل مسائل جهانی در امور اجتماعی و فرهنگی، برای توسعه و تشویق به احترام به دو اصل حقوق بشر و آزادی اجتماعی، بدور از هر گونه تبعیض نژادی، جنسیتی، مذهبی و یا زبانی") بر پا شده بود، به یک سازمان بی تفاوت و بی خاصیت در برابر نقض های پی در پی حقوق بشر بدست جمهوری اسلامی اشغالگر ایران و دیگر حکومتهای دیکتاتوری در جهان تبدیل کرده اند. این روزها سازمان ملل متحد، بگونه یک سازمان فاسد، تنها بازیچه دست این کشورها و قدرت های بزرگ اقتصادی در آمده است. این سازمان نه تنها برای جلوگیری از جنگها و آشوبهای نیابتی برای تاراج ثروت های کشورهای جهان سوم بی اثر است، بلکه به ایجاد مشروعیت برای کارهای ضد حقوق بشری میپردازد.

ما ایرانیان بخوبی دریافته ایم که در دنیایی زندگی میکنیم که فقط باید روی خودمان حساب کنیم. ما وظیفه داریم، دست در دست هم، دولتمردان جهانی را وادار به پذیرش اراده ملت ایران بنماییم تا میهنمان را برای همیشه به آزادی برسانیم. برای رسیدن به این هدف، میتوانیم و باید پیشگام مبارزه برای لغو حق و توی شرم آور و توهین آمیز در شورای امنیت باشیم تا پس از منشور کورش بزرگ و جنبش انقلابی امروزی ایران، افتخار لغو حق و تو در تاریخ سیاسی جهان به نام ایران نوشته شود. اینکار آرزو نبوده و شدنی است و نخستین گام اعتقاد به عملی بودن آنست. از شکست نهراسیم و پیشنهاد مبارزه باشیم.

ضمن محکوم کردن اعدام این جوانان گلهای های سرسبد ایران، ما باید با هم باشیم و نگذاریم مرگ آفرینانی، چون قاضی مرگ مرتضی براتی، بر سند اعدام سید یعقوبی ها، صالح میر هاشمی ها و مجید کاظمی ها مهر مرگ بکوبند.

جبهه هماهنگ مبارزان ایران (دربرگیرنده سازمانهای زیر به ترتیب الفبا):

انجمن ایران در دالاس، انجمن ایرانی برای صلح و آزادی و عدالت، انجمن زنان پارسی در سوئد، انجمن فرهنگ ایران زمین، بنیاد اروپایی زرتشت شناسی، تشکیلات لوس آنجلس-ایران، پشتیبانان جنبش دموکراسی، پیمان برای دموکراسی، جمعیت آزادیخواهان ایرانی در فرانسه، جمعیت خرد پیشگان ریشه ای، جنبش حمایت از مبارزات ملت ایران، حزب ایران نوین (سیاتل)، حزب دموکرات مردم ایران، رادیو آزادگان، سازمان ایران پاد، سازمان پان ایرانیست، سازمان رهایی ایران، سازمان جوانان هوادار مشروطه پادشاهی، سازمان حقوق بشر برای آزادی زندانیان سیاسی، سازمان سرباز، سازمان سکولارهای دموکرات ایران، سازمان مشروطه خواهان ایران پادشاهی، سازمان مشروطه خواهان بلوچ، سازمان نگهبانان ایران جاوید، سازمان نهال، سازمان همبستگی زنان ایران، شورای اتحاد و همبستگی نیویورک، کانون اروپایی برای آموزش جهان بینی زرتشت، کانون خرد، کنگره همبستگی ایرانیان، نگهبانان یکپارچگی ایران.